

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠТИTU

Klasa 17 (3)

INDUSTRISKE SVOJINE

Izdan 1. oktobra 1933.

PATENTNI SPIS BR. 10390

Dr. Richard Leiser, profesor, Wien, Austrija.

Postupak za ponovno pretvaranje gasova, koji su radi transporta bili pretvoreni u tečno stanje, iz tečnog stanja u gasovito stanje.

Prijava od 14. maja 1930.

Važi od 1 aprila 1933.

Traženo pravo prvenstva od 14. maja 1929 (Austrija).

Kod gasova čija se kritična tačka nalazi veoma nisko, i koji bivaju čuvani i transportovani u tečnom hladnom stanju, potrebna je znatna količina toploće za ponovno pretvaranje u gasovito stanje, u kome ovi gasovi treba da budu upotrebljeni. Dobavljanje ovih količina toploće svakojako ne pričinjava nikakve troškove, pošto one mogu biti izuzimane iz okoline ili iz vazduha. Ipak ovaj proces znači znatan gubitak energije, i cilj ovog pronalaska jeste da se ovaj gubitak izbegne.

Već je predlagano, da se količina potrebnе toploće za isparavanje tečnog gasa koristi za to, da se rashladi drugo telо tako, da hladnoćа kao takva biva nagomilavana. Umesto dakle da se tečni gas u cilju isparavanja i dalje upotrebe, na primer sprovodi kroz zagrejanу cev, radi isparavanja, potrebna količina toploće biće mu dovedena pri niskoj temperaturi, eventualno pomoću sprovodenja kroz cev, koja je okružena samim rastvorom u strujanju.

U smislu pronalaska kao tela, koje treba da se hlađi, biva korišćen drugi gas pod takvim fizičkim uslovima, da se neposredno pretvara u tečno stanje. Pri tome ne postoji uslov, da kritička temperatura, odnosno tačka ključanja kod atmosferskog pritiska za drugi gas leži više no za prvi, pošto se stvarno tačka ključanja jednog gasa može daškosežno menjati izborom pritiska. Tako je na primer moguće, da se hladnoćа tečnog metana iskoristi za pretvaranje vazduha u tečno stanje.

Postupak po pronalasku je naročito od važnosti, da bi se omogućio ekonomni transport gasova pretvorenih u tečno stanje, pošto je transport u komprimovanom stanju veoma skup usled težine čeličnih boca. Niže su opisana dva primera za iskorišćenje pronalaska.

a) Prirodni gas, koji se, u stvari, najvećim delom sastoji iz metana, treba od izvora gase da se transportuje u udaljenu varoš, da bi se snabdevali njeni sprovodnici za gas. U tom cilju je blizu izvora gase građeno postrojenje, u kojem metan na poznat način biva pretvaran u tečno stanje. Odatle on biva transportovan ka željenim mestima, u sudovima, koji izoluju topotu, sa temperaturom od -164° , na primer železnicom ili automobilima. Tamo se nalazi drugo postrojenje, u kojem tečni metan biva upućen u izvestan kotač u koje je ugrađena vijugava cev. Kroz vijugavu cev biva sprovođen vazduh pod pritiskom od približno 20 atmosfera. Pri tome jednovremeno isparava metan i biva upućivan u gasometar, dok se vazduh u vijugavoj cevi pretvara u tečno stanje i biva puštan da otiče u izvestan sud. Da bi se snizila temperatura ključanja metana, može se metan, koji odilazi, crpeti pomoću kakve crpke i potiskivati u gasometar. Vazduh koji je pretvoren u tečno stanje biva, u sudovima koji su izolovani protiv topote, transportovan na prvo bitno mesto porekla. Tamo on u sličnom postrojenju, služi za pretvaranje metana u tečno stanje. Na ovaj na-

čin je moguće, da se dobije potrebna količina hladnoće sa srazmerno malim gubitcima. Ovi gubici stvaraju potrebu, da se na izvoru gasa ili uredi drugo naročito postrojenje za pretvaranje metana u tečno stanje, ili pak naročito malo postrojenje za pretvaranje vazduha u tečno stanje, pri čemu pretvaranje metana u tečno stanje u osnovi radi uz upotrebu tečnog vazduha kao sretstva za hlađenje.

b) Izvesna fabrika kiseonika treba da snabdeva udaljeno postrojenje koje troši kiseonik. Kiseonik ne biva bez daljeg tamo isparen, nego hladnoća, na sličan način kao što je opisano pod a), biva korišćena za pretvaranje vazduha u tečno stanje, koji biva vraćan u fabriku kiseonika i tamo služi za spravljanje tečnog kiseonika, pri čemu podmiruje potrebu u hladnoći kod

postrojenja za rastavljanje i za pretvaranje u tečno stanje.

Patentni zahtev:

Postupak za ponovno pretvaranje gasova, koji su radi transporta bili pretvoreni u tečno stanje, iz tečnog stanja u gasovito stanje, pri čemu količina topote, koja je potrebna za isparavanje, biva dovođena tečnom gasu pri što je moguće manjoj temperaturi i postala hladnoća biva korisno upotrebljena za hlađenje drugih tela, nazočen time, što kao telo koje hlađi biva korišćen drugi gas pod takvim fizičkim uslovima, da se on pri tome neposredno pretvara u tečno stanje u cilju da u tečnom stanju bude transportovan na mestu porekla prvog gasa, gde on biva upotrebljen kao izver hladnoće za pretvaranje novih količina prvoga gasa u tečnost.